

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 188**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2537

Falun torsdag. 1916.

Käraste.

Tack så innerligt för brevet med
den goda underrättelsen, att doktors-
besöket var överständat och att ver-
veena på vila sig, det var bra akänt.
Jag tycker nog, att det är så riktigt, att du talar
om ditt anda för Elisav, men jag vill också
bra gärna, att dina bästa gamla vännier Sel-
ma, Annelida och Ellen Magnus också visste
det. Jag skulle tycka, att det vore gott om de
något om saken på samma sätt som man vet
om att Betty ser dåligt. Man vet det, men
man talar lite med henne om det, och man
glömmar det för det mesta, då man ser
henne. Du kunde låta Tekla ge dem en liten
vink. Det har ofta hänt mig, att människor
skär frammit och berättat hur svårt de
haft det, just då jag trodde, att de vore
allright, och det har hänts så "flört" just

som om man hade blivit dragen vid
någon, hållen för någon på något sätt.
Men härmed ställer du ju någon den själö-
vill.

Ja, jag hade just ämnat skriva till dig
med anledning av Guedlas auktionerna.

Han hade väl haft svåra erfarenheter
från föregående anskriften han jag tror, så
att han hade förordnat i testamentet att
hennes mans släktingar skulle få hela
hennes lösöre, men på samma gång
bestämt, att det skulle säljas på auktion.
så att var och en skulle få ropa in vad
han ville ha och avskriftsgränsl vara
uteslutet. Han hade nog inte tänkt sig in
i att auktionen kom att stå i Stockholm.
Det blev rusning, höga priser och de bästa
sakerna gingo till till släkten, en
renässansslyra och ett Carl III porträtt
inropades av Stranovitch. Det hade han

nog inte velat. Jag fick inte veta om
balkautionerna förrän den stod i tid-
ningens och då kunde ingenting göras,
men dedicerade exemplar bör man ty-
cker jag, antingen återseende eller skän-
ka till en god vän med förbud för försälj-
ning. Jag har hört, att en ung brorson
till Guedla ropat in det mest av min
bäcker, men naturligtvis tycker jag, att
det är ^{hela} tråkigt. Jag märjer både hennes hem
och hennes bäcker. Litkovs hem är själö.

Och på det hela taget tycker jag, att
man hellre bör skriva på varandra sak-
ven som skoll på den, än låta ting
som man älskat och som omöjligt när-
man med en personlighet gå på auk-
tion. — Mina brev har jag fått till-
baka, tyvärr var jag inte höjkommen med
något. Det är också tack.

Jag har skrivit mig att skriva i

Jag scutar mig, jag skär på och långa mig en stund för att bli varm. Jag vill helst inte bli sjuk. Sil Selenee

Tack för de två vännerna. De äro utmärkt lyckade - Jag har sagt två florer till sin påstått flera gånger dag, därför att jag känner en nöjes förtia inte, och när inte skickar den. Tydligt i halva. Jag har gått ut på min gård och kommenderat arbetare, så att jag är ganska förtäglad. En aktiva matföreläsningarna och i egentlig värde vill jag hoppas.

Det var besökt med styda Norvin, men ann det verkliga var en notorisk dålig flicka i Blasen, när den delsammanens blev på henne. Det när man gång på gång har en enda från förtäglad en hel Blasen. Barnen äro apor. Jag börjar undra om det är detta skolväsende, som inte räddar från kvinnlig ungdom. De få väl för litet av hemliga och hemreder. Det enda jag hoppas är att de ha en uppriktig egenskap skoldes för må den att hålla efter sina barn, så att dessa bli anälla och hyggliga. Stränghet är för närvarande den största nödgöring man kan visa mot barn och ungdom. För resten känner jag livet gävt att bli nuant och utväggt och detta känner kanske att bli röstnärvar.